

Kære Folketing

Gang på gang kan vi læse om udlændinge, der bor i Danmark, begår kriminalitet. Jeg er uforstående over for vores måde, at håndtere disse mennesker på.

Hvis vi giver en fremmed en hjælpende hånd, fordi vedkommende føler sig truet i eget land og denne selvsamme person, takker for hjælpen, ved at begå kriminalitet, så bør han da sendes ud af landet.

Der skal selvfølgelig være en grænse for, hvornår kriminaliteten er alvorlig nok til effektivering af udvisningen. Jeg mener, at en person, som bryder den danske lovgivning, i en sådan grad, at det medfører en fængselsstraf, ikke længere skal tolereres, men sendes hjem. Hvis ikke dette er muligt pga. vores nuværende lovgivning, så må vi ændre den.

De såkaldte 2. Generationsindvandrere, som der, så vidt jeg ved, oftest er problemer med, skal fratages deres evt. danske statsborgerskab og gives en slags gult kort, dvs. De skal vide, at næste gang de begår kriminalitet, så er det udvisning og indtil dette kan ske, må den pågældende opholde sig i Sandholm lejren, eller endnu bedre, et lukket afsnit i et slags fængsel.

Familierne til disse kriminelle kan også sendes ud, hvis ikke de vil leve efter vores normer. Vi ser til tider, at de forsamles og ligefrem hylder de ekstremistiske muslimer som f.eks. Al-Qaeda. Hvis det er sådanne terrorister de sympatiserer med, hvad gør de så i Danmark? I Grundloven står der, at man har retten til, at forsamles, men .....?

Senest kunne vi læse om en bandeleder ved navn Abdalla. Han er gentagne gange røget ind og ud af de danske fængsler, åbenbart har en frihedsberøvelse ingen effekt på ham. Vi bruger enorme summer af den i forvejen pressede statskasse, på sådanne mennesker, penge vi kunne have brugt på bedre sygehuse, mere hjælp til de ældre, uddannelser og og.....!

Vi har i Danmark verdens højeste skattetryk og alligevel rækker pengene ikke til.

Når jeg som lønmodtager efter en måneds arbejde modtager min løn, så er jeg nødt til, at budgettere brugen af den. Jeg har faste udgifter; bolig, bil, mad, diverse forsikringer, pensionsopsparing, dagpleje osv. Udgifter vi alle mere eller mindre står med. De få kroner, som er tilbage, skal jeg forsøde livet med, hvis der da er noget tilbage. Det gør ondt endog meget ondt, at læse om, at Abdalla der koster det danske samfund 19.000kr/ døgn. Til sammenligning kan jeg se, at min demente svigermor på 84 år, kan modtage 1,5 timers hjemmehjælp hver 14. Dag. Hvor er retfærdigheden? Hvor er fornuften? Jeg og de fleste andre danskere bliver jævnligt påmindet om, at vi skal være mere ansvarlige, vi skal spare op til pension, vi skal mindske vores gæld og mange andre ting, som der fra politisk side bliver meldt ud. Meget vel, vi prøver at følge disse anvisninger, vi prøver det bedste vi har lært, men med det høje skattetryk er det svært, så derfor forvalter vi de penge der er til overs bedst muligt. Vi vil jo også være gode borgere, så vi kan være med til, at finansiere Abdallas ophold i Danmark.

Med denne lange omvej, vil jeg nu komme til selve kernen: Forvalter Danmark sin statskasse ansvarligt og klogt, eller er det de mennesker rundt om i landet, som ikke vil følge de danske love og normer for ret og uret, som rent faktisk er de klogeste og får det største udbytte uden, at skulle give noget igen, andet end frygt og rædsel hos alle gamle og kommende ofre???

Med venlig hilsen

Erik Huber, en næsten almindelig dansker (min far er fra Schweiz)